

Rasspecific Avelsstrategi

Podenco Ibicenco

Innehållsförteckning

1. RIKTLINJER	3
2. RASENS HISTORIA	3
3. REGISTRERINGSSTATISTIK	8
4. FUNKTION	8
5. MENTALITET	9
6. HÄLSA	11
7. FÖRANKRING	11
8. UTVÄRDERING/UPPFÖLJNING	Fel! Bokmärket är inte definierat.

1. RIKTLINJER

Gemensamma rasklubben för numerärt små raser inom svenska vinthundklubbens (nedan kallad Grains) målsättning är att främja en sund avel, med mentalt och exteriört goda hundar samt att bevara rasens specifika egenskaper som jakthund i enlighet med rasstandarderna och dessutom anpassade till samhällets krav.

Rasens utveckling grundas på uppfödarnas val av avelsdjur, samt på den användning som dessa får. En ärftlig variation är därmed en förutsättning för rasens möjlighet att fortleva. Därför skall aveln vara målinriktad, långsiktig och hållbar. Med hållbar menas att den inte leder till brister avseende hälsa, mentalitet, funktion, exteriör eller naturlig fortplantningsförmåga och inte heller tömmer rasen på genetisk variation. För att lyckas med detta är det viktigt att undvika en hög inavelsprocent i enskilda kullar, inte överanvända enskilda avelsdjur samt att man importerar så obeskävat material som möjligt.

Grains ansvarar tillsammans med Svenska Vinthundklubben och Svenska Kennelklubben för rasen podenco ibicenco och dess utveckling i Sverige.

Avel och uppfödning skall ske i överensstämmelse med djurskyddslagstiftning och Svenska Kennelklubbens grundregler.

Utöver detta skall Grains verka för:

- att fortlöpande följa hälsostatus och särskilt beakta förekomsten av tandförluster, ögonsjukdomar samt brister i mentalitet
- en genetisk variation och minskad inavelsgrad
- att bibehålla rastyp både vad gäller exteriör, funktion och mentalitet

2. RASENS HISTORIA

Podenco Ibicenco är en omtyckt jakthund i stora delar av Spanien, där den sällan ses som familjehund utan oftast lever fastkedjad eller i hägn utomhus när den inte skall jaga. Detta är en av ett flertal närbesläktade spanska raser. Ursprunget är inte klarlagt, de har alla funnits i sina olika lokalområden så länge någon kan minnas.

2.1. Gamla avbildningar

En mängd avbildningar, ända upp till 6000 år gamla, visar liknande hundar. Om nu "den röda hunden" är det vi idag kallar för Faraohund eller om det kan vara Podenco, eller en gemensam urfader till dessa båda raser, därom tvista de lärde.

Även statyer, målningar och ristningar uppvisar mycket stora likheter med dagens Podencos. Såväl silhuetten (kroppsform, de långa benen, de karakteristiska öronen och svansen), som hundarnas storlek i proportion till de avbildade jägarna på samma bild, gör det lätt att se släktskapen. Det finns flera historier och skrönor om hur och när blodet från dessa urgamla Egyptiska hundar kom till Ibiza. Några ovedersägliga bevis har ingen kunnat få fram (ännu), men likheten är uppenbar.

2.2. Bakgrund höljd i dunkel

Man tror idag att de egyptiska hundarna dog ut med faraonerna. Men att hundarna innan dess hade exporterats, via det dåvarande Egyptens många och långa handelsvägar. Det är även troligt att hundarna användes som betalningsmedel, för särskilt värdefulla varor från länderna kring Medelhavet.

På några av de mest isolerade platserna, har rasen bevarat sitt ursprungliga utseende mycket bra. Flera raser som numera betraktas som nationalraser i helt andra länder, uppvisar mycket stora likheter med faraonernas jakthundar. Med tanke på alla vackra avbildningar, har denna hundtyp sannolikt varit mycket viktig och hedrad hos de gamla egyptierna.

Att rasen funnits på öarna väldigt länge är inte något som behöver ifrågasättas. Men om det verkligen var fenicierna som tog med sig dessa hundar dit eller om rasen "uppstod" på Ibiza och Spanien m.m. får vi troligen aldrig veta.

2.3. Många ättlingar till Faraos hundar

På Malta finns KelbtalFenek, vilken är mer känd som Faraohund för oss, och på Sicilien återfinns Cirneco del'Étna. I Portugal finns tre olika storlekar av den inhemska rasen Podengo Português, på Kanarieöarna finns Podenco Canario, på Mallorca Podenco Mallorquin, samt på det spanska fastlandet förekommer Podenco Andaluz. Det är på ön Ibiza som vår variant Podenco Ibicenco har utvecklat sig.

Tack vare de geografiska otillgängliga platserna har dessa raser förblivit rena i hundratals år dagens uppfödare är måna om att bevara detta arv.

2.4. Kärt barn har många namn

Rasen är känd under ett flertal olika namn runt om i världen. På de Baleariska öarna Ibiza, Mallorca, Menorca och Formentera heter rasen Ca Eivissenc, medan i Katalonien, Valencia, Roussillon och Provence kallas den ofta för Balearisk hund. I USA och Storbritannien bär den namnet Ibizan Hound. Övriga Europa kallar rasen för Podenco Ibicenco, vilket uttalas podénko ivithénko och betyder ungefär "jakthund från Ibiza". Här i Sverige använder vi även namnet Ibizahund.

2.5. Den första standardbeskrivningen

Rasens första standardbeskrivning kom den 24 juli 1930. (J. McDonald Brealey, 1980)

2.6. Från Ibiza ut i världen

Det var Marquessa Belgida som introducerade rasen podenco ibicenco till fastlands Spanien, från Balearerna. Hon har också skrivit den nya standarden 1978. (J. McDonald Brealey, 1980) April 1956 kom en överste och hans fru tillbaka till USA, US Signal Corps Colonel and Mrs. Consuelo Andrew Seoane. De hade varit på Ibiza och tog två podenco ibicenco med sig hem

därifrån. De fick sedermera en valpkull om 4 hanar och 4 tikar. Sedan importerades ytterligare 6st. till i januari 1957 och därefter har importerna till USA fortsatt under åren som gått. 1957 bildade de en Ibizan Hound Club of America. Consuelo blev klubbens första ordf. och när han sedan dog 1964 tog hans fru över efter honom. (J. McDonald Brealey, 1980)

2.7.Rasen kommer till Sverige

Podenco Ibicencos tidigaste historia i Sverige är lite oklar. Enligt vissa så lär den första podencon kommit till Sverige någon gång under 1950talet. Helt klart är att den första mer kända importen kom från England 1969. Det var en tik vid namn Song Bird of Silversand. Hon var den första svenskägda podenco ibicenco som erövrade svenskt utställningschampionat. Song Bird of Silversand ("Gullet") var född 1968 och uppfödd av Diana Barry, som senare kom att inneha kennelnamnet Sin's. "Gullet" användes aldrig till avel och avled vid endast sex års ålder. Song Bird of Silversand skulle kunna betecknas som startpunkten för rasen podenco ibicenco i Sverige. Senare följde en lång rad importörer från i första hand England. Under senare år har hundar importerats även från andra europeiska länder.

2.7.1. Första valpkullen i Sverige 1976

1976 var det dags för den första svenska kullen att födas. Föräldradjuren, Ivicen Sphinx och Sin's Gamekeeper, var från England. De hade importerats av Annica Kroon, som sett en huvudbild av en Podenco Ibicenco och blivit förälskad i rasen. Hon har sedan dess varit rasen trogen och 1986 antog hon kennelnamnet Sinsline. Efter Sphinx och Gamekeeper kom den hund som gjorde att podencoaveln kom igång. Han hette Sinsline Antonius och blev far till de tre följande kullarna.

2.7.2. 1979

Kennel Lejonstugan (Lizzie Borssén) var de första att föda upp en kull efter en svenskfödd hane (Sinsline Antonius). I november 1979 på utställningen "Stora Stockholm" visades rasens första uppfödargrupp. Detta var möjligt eftersom Kennel Lejonstugan fick sin första kull undan Sin's Winter Fern alldeles i början av året.

Bemärkta hundar från Lejonstugan var Lejonstugans Cecar och Lejonstugans Chanti som båda blev internationella och nordiska champions.

Kennel Sinsline tog under detta år in ytterligare en hund, Sin's White Dove, från kennel Sin's i England. Detta blev Sinsline tredje podenco ibicenco. Sin's White Dove kom att väcka mycket stor uppmärksamhet i utställningsringarna och kom att bli den hund man förknippade med rasen Podenco ibicenco tack vare hennes elegans och vackra utstrålning. Sin's White Dove blev både internationell och nordisk champion.

2.7.3. 1980

Detta år var det kennel Lejonstugan som importerade en hund från England. Det var en hane vid namn Robick Quick Silver. Han visades mycket på utställningarna och erhöll både

internationellt och nordiskt championat. Tyvärr kom han inte att lämna någon avkomma efter sig.

2.7.4. 1983

I början av året parades Sin's White Dove med Sinsline Antonius på kennel Sinsline. I mars föddes Sinsline Cervantes, Cerberus, Caudillo och Callisto. Med hjälp av dessa hundar så gjordes omfattande PR och informationskampanjer för rasen. De deltog i utställningar, mässor, uppvisningslopp på kapplöpningsbana mm. Av dessa avkommor kom med tiden tiken Callisto att ge namn åt kennel Callenco (Carin Lyrholm, f. Appelfelt).

2.7.5. 1984

Under 1984 gjordes kombinationen om. Den här gången resulterade det i Sinsline Damascena Rosa, som kom till kennel Alphöjden (Carina Lassen). Sinsline Deby to Rosenhill exporterades till Norge och kennel Rosenhill (Eli Forseth) och kom därmed att blir startskottet för den norska podencoaveln. För att säkra den fortsatta aveln kom Sinsline Duchesse Heart att stanna kvar hos uppfödaren.

Året 1984 importerades fyra nya hundar till Sverige. Av dessa fyra kom tre från kennel Sin's. Den enda tiken, Sin's Expectaion of Gold kom till kennel Sinsline. Hennes bror, Sin's Golden Excelsior och Sin's Wild Breeze importerades av privatpersoner medan den tredje hanen, Paran Simple Simon, togs in av kennel Alphöjden.

2.7.6. 1985

1985 hade kennel Lejonstugan en kull med fyra valpar. Föräldrar var Paran Simple Simon och Lejonstugan. Av dessa fyra valpar så exporterades Lejonstugans Lady till Finland och blev där bl.a. finns utställningschampion. Hennes syster Lejonstugans Lucille blev både svensk och finsk champion.

2.7.7. 1986

Under 1986 föddes det två podencokullar i Sverige. Den första kullen föddes på kennel Sinsline. Även denna gång var det tiken Sin's White Dove som parats. Denna gång med den engelska importhanen Sin's Golden Excelsior, "Ralf", som fanns i Norge hos kennel Rosenhill. I Norge var efterfrågan på podencovalpar mycket stor. Detta medförde att hela sex av de åtta valparna exporterades dit. Endast Sinsline Elissa blev kvar i Sverige då den åttonde valpen exporterade till Finland. Sinsline El Ra Benji tog den norska utställningstiteln.

Den andra kullen föddes hos kennel Callenco. Det var tiken Sinsline Golden Excelsior som fick sex valpar efter att även hon parats med den engelska importen Sin's Golden Excelsior. Callenco's Ancient Anubis, Amazing Angel och Adorable Agility blev alla svenska champions. Callenco's Ancient Anubis skulle dessutom även visa sig vara den vinstrikaste Podenco Ibicencon i Sverige 1987.

2.7.8. 1987

Detta år startade Kennel Alphöjden föda upp Podenco Ibicencon. På kenneln parades Sinsline

Damascena Rosa med den engelska importen Paran Simple Simon. Från denna kull blev Alphöjdens Ice Cold Man svensk utställningschampion. På kennel Sinsline hade man även en kull detta år. Det var en kombination mellan Sin's Expectation of Gold och kennelns egna Sinsline Cervantes. Cervantes var avkomma av Sinsline Antonius och Sin's White Dove. Av dessa sex valpar kom fyra att exporteras till de andra skandinaviska länderna. Sinsline Fantasos erövrade den finska utställningschampionatstiteln samt blev dessutom gruppetta på kennelklubbsutställning innan han gick bort 1989.

Även en ny importhane togs in i Sverige under detta år. Han hette Sin's Summer Sunshine och var halvbror, på faderns sida, med den sedan tidigare importerade Sin's Wild Breeze.

2.7.9. 1988

Detta år slogs ett nytt rekord i många avseenden. Tre olika kennlar hade kullar under året och aldrig hade så många valpar fötts under ett år i Sverige, 23 stycken.

Den första kullen föddes hos kennel Sinsline. Man hade gjort om kombinationen från året innan mellan Sinsline Cervantes och Sin's Expectation of Gold. Valpkullen bestod av tre tikar och tre hanar. Av dessa blev Gayarre, Gacela och Galatea, svenska utställningschampions. Dessutom blev Sinsline Gacela Sveriges vinstrikaste Podenco Ibicenco 1989 och 1991.

Den andra kullen föddes hos kennel Callenco, där Callenco's Adorable Agility fick en jättekull på hela nio valpar. Även hon hade parats med Sinsline Cervantes, hennes morbror. Efter att ha blivit omplacerad så hamnade Callenco's Bronze Big Rapido i Finland, där han blev finsk utställningschampion samt hade framgångar på kapplöpningsbanorna och erövrade en del kapplöpnings titlar. Han blev SM (finsk mästare) både 92 och 93. "Rapido" blev även estnisk utställningschampion och finsk och estnisk vinnare 93. Under sin tid i Sverige så hade han bott tillsammans med sin bror Bizarre Bogtrotter hos en jägare. Av dessa två så visade sig att "Bizarre" var en utmärkt jägare medan "Rapidos" insatser inte utföll till ägarens belåtenhet, därav omplaceringen. En tik stannade kvar hemma på kenneln, det var Callenco's Brilliant Baccara, men även hon blev på äldre dagar omplacerad till Finland. Hon blev med tiden nordisk utställningschampion samt mor till den först podencokullen i Finland. System Bouyant Bouquet exporterades till Norge där hon fick en kull.

Den tredje kullen detta år föddes på kennel Alphöjden. Den tidigare kombinationen med Sinsline Damascena Rosa och den egna engelska importen Paran Simple Simon gjordes om. Detta resulterade i en valpkull med åtta valpar. Tre av dessa, Alphöjdens Lauders, Labolina och Lovely Ness blev med tiden svenska utställningschampions.

2.7.10. 1990

På grund av det stora antalet valpar 1988 så föddes inga valpar under 1989 och under 1990 endast en kull. Den enda valpkull som föddes under året var den hos kennel Sinsline. Sinsline Duchesse Heart hade parats med den importerade engelska hanen Sin's Summer Sunshine, som kommit till Sverige ett par år tidigare. Ur den kullen exporterades Sinsline Hesiodos till Finland, där han tog titeln finsk utställningschampion. Även tiken Sinsline Hermione tog titeln finsk utställningschampion. Hon blev även svensk utställningschampion.

2.7.11

Den strävhåriga varianten av podenco ibicenco hade blivit alltmer populär under åren som gått. De tidigare podencos som fanns och hade funnits i Sverige var av mestadels korthårig typ, trots att man hos vissa kunde skönja en liten tendens till strävhårsanlag. Till den rejält strävhårspälsade Sinsline Galatea, som fanns var på kenneln, började nu jakten på en lämplig välpälsad partner. Efter en tids sökande så föll valet till slut på den spanska strävhaarshanen Ozü El Gallinero, som fanns i Norge. Med denne spanske hane fick "Tea" två kullar, den första kullen kom i början av 1993 och andra redan i slutet av 1993 (reg. 1994). Ur den första kullen kom Sinsline Koresos, Kál Bacete och Kimmi Kubera att ta sina svenska utställningschampionat. Så gjorde även tiken Konstanze som exporterades till kennel Rosenhill i Norge. Något år senare exporterades den dräktiga tiden vidare till Kanada.

Även detta år importerades en hund till Sverige. Denna gång var det kennel Callenco som importerade korthårstiken Benjique Callenco Chiquita från kennel Benjique i England. Benjique Callenco Chiquita blev både Internationell och nordisk utställningschampion. Hon var även nordisk vinnare 1996.

Från och med 1991 har en hel del norska hundar importerats till Sverige, men fram till 1994 hade ingen av dessa använts i avel här i Sverige.

3. REGISTRERINGSSTATISTIK

Under rasens första 10 år (1976-1986) i Sverige föddes det 7 st. valpkullar. Från 1987-1993 föddes det ytterligare 8 st. valpkullar. Mellan åren 1994-2004 har inga valpkullar fötts i Sverige. År 2005 föddes den första valpkullen i Sverige efter mer än 10 års uppehåll.

År 2007 föddes tre valpkullar i Sverige. En korthårig (genom importerad sperma), en strävhaarig och en hårlagsmixad. Korthårskullen och mixen på kennel Quems och strävhaarskullen på kennel Madrozica.

Under åren 2008-2014 föddes 5 st kullar med korthårsvalpar på kennlarna Barrongiz och Yellow Eyes och 1 kull med strävhaarvalpar på Amouricas kennel.

Ett antal hundar har också importerats från bl a USA, Norge, Spanien och Tyskland.

4. FUNKTION

4.1. Allmänt

Rasen är mest känd och används än idag främst för jakt på kanin och hare. Men även för jakt på gasell och andra snabbfotade villebråd av medelstorlek, främst på Spaniens fastland. Men även i andra Medelhavsländer och i Afrika. Rasen är högt specialiserad för sitt ändamål. De graciösa hundarna är oerhört snabba och viga. De kan hoppa mer än en meter, rakt upp i

luften utan minsta ansats. Såväl luktsinnet som hörsel och syn används för att lokalisera viltet. När de har ögonkontakt med sitt byte skäller de intensivt.

Podenco Ibicenco samarbetar oftast vanligen i flock och är mycket goda apportörer. Till skillnad från vad som skrivs i många rasbeskrivningar, är det inte alls ovanligt att det finns fler än en hane i de spanska jaktlagen. Varifrån nu detta missförstånd kan ha kommit vet ingen, men det står infört i FCI: s rasbeskrivningar – till spanjorernas stora förvåning. De hundar som apporterar och avlämnar sitt byte fullkomligt oskadat till jägaren anses vara de allra bästa, och detta är ett av avelskriterierna i rasens hemland. Rasen är högt specialiserad för sitt ändamål. Podenco ibicenco är en mycket användbar hund, främst vid jakt utan vapen, då de jagar mycket självständigt, och ofta på stort avstånd från jägaren, numera används de även vid jakt med vapen. Hundarna är mycket tjänstvilliga och anpassningsbara, samt anses ha relativt små behov. Även om de inte kan sägas vara lättfostrade i egentlig mening.

Det finns idag en handfull uppfödare i Spanien, som sakta arbetar med att få sina spanska landsmän att inse podencos lämplighet även som sällskapshund. De allra flesta spanska jägare registrerar inte sina kullar, samt anser att "utställningsuppfödarna" är mycket märkliga. Det är relativt vanligt förekommande (enligt flera spanska källor) att man betraktar sina podencos mer som boskap, och har dem bundna på gården. Samtidigt som familjen mycket väl kan ha en sällskapshund inomhus, av helt andra raser.

4.2.Nuläge

Alla snabba sporter passar bra för en ibizahund, men även nosarbete och apportering. Med tålamod och fantasi kan den inspireras även av lydnadsträning i korta pass. Ren tävlingslydnad brukar vara svårt att skapa motivation till, medan däremot agility och lurecoursing passar dom bättre.

I USA används den även till räddning och assistans (servicehund).

4.3.Målsättning

Målsättningen för klubben och dess medlemmar samt uppfödare ska vara att verka för att våra hundar behåller sin instinkt och sin rörlighet samt sundhet. Så att vi inte enbart får en vacker utställningshund eller lika illa, en utställnings och en jakttyp. Detta anser vi skulle vara negativt för rasens bevarande och kommande utveckling i framtiden. Ett sätt att kunna motverka detta anser vi är att man i möjligaste mån försöker meritiera hundarna både på utställning och på LCprov.

5. MENTALITET

5.1.Allmänt

Podenco ibicenco framhålls av sina få men trogna vänner, som en utmärkt familjehund, vilket även stöds utav spanjorerna, trots rasens något låga status i hemlandet. Rasen är lättsam, trofast och tålmodig, vänlig utan att vara inställsam, lättskött och har ganska små krav på tillvaron. Den är till sin läggning en rätt livlig och alert hund, speciellt som valp och unghund,

vilket kan på grund av sin kreativitet kräva ett visst tålamod av sin omgivning, speciellt under uppväxttiden. Den unga ibizahunden behöver först och främst lära sig att tryggheten finns hos husse/matte liksom att den ska hålla sig nära och komma på inkallning. Social, miljö och ensamhetsträning är mycket viktiga men ska ske i valpens takt. Ibizahunden behöver en trygg och säker ledare som sätter tydliga gränser med en belönande taktik. Ibizahunden har stort behov av att få känna sig duktig och bli belönad. Den vill vara nära sin familj och kan ha svårt att vara ensam.

Ibizahunden är oerhört känslig och minns ett kraftigt obehag i månader liksom alla positiva upplevelser.

De är nyfikna och rasen innehar en mycket stor social kompetens och är väldigt sällskaplig. Vilket gör dem mindre lämpade för ett liv isolerad från sin familj eller med mycket ensamhet. Podenco ibicenco är mycket läraaktig. Den fattar snabbt vad den skall göra både till förtjusning och till förtret hos sin omgivning.

Den rastypiska återhållsamheten och noblessen uppskattas av rasvänner, medan andra kan tycka att den är besvärande. Oftast utser Podencon en favorit bland familjemedlemmarna och betraktar övriga världsmedborgare med vänlig tolerans. Den som förstår att motivera sin Podenco ibicenco på rätt sätt, kan få den intresserad av de flesta aktiviteter, i USA finns flera lydnads och agility champions inom rasen. Idag finns det även en handfull personer i USA som regelmässigt utbildar podenco ibicencos till både räddnings och servicehundar. Olika former av lure coursing (jaktliknande kapploppningar) är den vanligaste förekommande sporten bland podencofantaster, där Finland här i Norden har kommit längst med sporten.

Det fanns ett fåtal extremt rädda hundar i Sverige. Generellt tenderade dock många tidigare att vara något skygga och/eller reserverade. De flesta ansågs vara väldigt självständiga och med utvecklad jaktinstinkt.

5.3.Nuläge

Dagens podenco ibicenco är generellt lika tillgängliga som på 70-, 80- och 90-talen. Derasjaktinstinkt verkar också finnas kvar.

I Sverige har rasen funnits i landet sedan 70-talet, men ännu inte blivit särskilt känd. En av orsakerna skulle kunna tros vara att så få människor kommer i direkt kontakt med rasen, vilket gör den relativt anonym och okänd. De personer som får möjligheten att lär känna en podenco ibicenco riktigt väl och på rätt sätt. Brukar snabbt inse varför den är så högt älskad av sin ägare, även om nu långt ifrån alla hundvänner skulle trivas med att ha just en sådan här hund. Rasvännerna menar att man inte äger en Podenco ibicenco – utan ägs av den!

5.4.Målsättning

Målsättning är att fortsätta att föda upp mentalt stabila hundar som klarar sig bra i dagens samhälle.

Det måste finnas acceptans/förståelse för den rastypiska återhållsamheten och noblessen hos rasen, så vi inte gör om den och tappar det rastypiska och ibland lite kattlika och fjära. Det är på uppfödarnas ansvar att endast avla på stabila och sunda hundar.

Då det har funnits och fortfarande finns en del överdrivet reserverade och misstänksamma

hundar kommer rasklubben att rekommendera sina uppfödare att genomföra beteende och personlighetsbeskrivning hund (BPH) på tilltänkta avelsdjur.

6. HÄLSA

6.1 Allmänt

Rent generellt är Podenco Ibicencon en frisk ras. Sedan senaste RAS har rasklubben fått indikationer på att det förekommer ögonsjukdomar av varierande grad i rasen. Rasklubben kommer att under 2015 sammanställa och skickat ut en hälsoenkät till alla registrerade ägare till hundar i rasen för att om möjligt kartlägga ögon samt övrig hälsostatus. Hälsoenkäten kommer om möjligt även omfatta avlidna hundar. Utvärdering av hälsoenkäten kommer att ske under 2016 och resultatet delges medlemmarna på rasklubbens hemsida www.grains.se

7. FÖRANKRING

Förankring av ras för podenco ibicenco har skett genom publicering på rasklubbens hemsida www.grains.se med svarsintervall 14 dagar från publicering.

För styrelsen i Gemensamma rasklubben för numerärt små raser inom Svenska
Vinhundklubben, Grains
Lena Larsson
e u